

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلوونکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکي په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دي
 يروړ دا (کفاران چې ستا په دري)
 نه يروړل (چې له ازله دي منکره)
 نه راورونکي دايمان دي (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يروړي (په جهان)

يَسِّرِ اللَّهُ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 بِنَسْ ● وَالْقُرْآنِ الْعَکْبَرِ
 إِنَّكَ لَبِینَ الْمُرْسَلِیْنَ ●
 عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ●
 تَنْزِیْلِ الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ ●
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَآ يَأْتُوهُمْ
 قَهْرًا
 ● غَیْلًا
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلٰی أَكْثَرِهِمْ
 قَهْرًا
 ● لَا يَدْعُو مَعُونَ
 إِذَا جَعَلْنَا فِيْهِمْ آيَاتٍ
 فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمِقُونَ ●
 وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَاتٍ لِّبَنِي سَدَا
 وَمِنْ عَٰلَمِهِمْ سَدَا
 فَآعْتَبْتَهُمْ
 قَهْرًا لَا يُبْصِرُونَ ●
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْرَأْتَهُمْ
 أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 ● لَا يُؤْمِنُونَ
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروي چي ڪري د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پت په پته بنه یریری
 زیری ورکړه ورتنه (داسې چي جویری)
 د بخشش (په هر مقام) دمغفرت
 او ثواب (ورله هم شته یر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکي هریو مړي
 اولیکونکي یو، چي دوی دی مخکيني کرے
 اوتول وروستو، ددوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خيز برابر
 مونږ هغه هر خه شمیرلی (په حساب کيني)
 (محفوظ هغه تول دی) بنه بنکاره کتاب کيني
 مثال ورکړه دهغوی چي وودکلی
 چي هغوی ته کله راغلل ورلیرلی
 دوی ته مونږ، چي اولیرل، هغه ساعت
 دوه کسان (پيغمبران دهدايت)
 نو دوی اگنل، بيادواړه دروغژن
 مونږ طاقت ورله بيا، ورکړه پته دريم تن
 تول په جمع شول گویا (په دي بيان)
 تاسو ته یو، رالیرلی رسولان
 شول گویا چي تاسو ئي زمونږ په شان
 لکه خنګه چي مونږ یو تول انسانان
 او خه نه دی نازل ڪري ذات رحمن
 تاسو تول ئي دروغژن په (خپل) بيان

مِنَ اللَّهِ الذِّكْرُ
 وَحَشَى الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ

فَيَسْرُهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُحْيِ النُّوْتَى

وَنَكْتُمُ مَا قَلَّمُوا

وَأَنزَلْنَاهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخَصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبَ لَهُمْ مَقَالَةَ صَحْبِ الْقُرْآنِ

إِذْ هَمَّ مَا الْمُرْسَلُونَ

إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَنِينَ

فَكَذَّبُوا هَمَّا

فَعَزَّزْنَا بِبَالِيكٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ

قَالُوا مَا اللَّهُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا

وَمَا آتَاكَ الرَّعْنُ مِن شَيْءٍ

إِن أَكْثَرُ إِلَّا كَذِبٌ يُؤْتُونَ

شول گویا، چي زمونڙي رب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙي ٿو تاسو ته پيغمبران
 اويو هغوي اوڙي چي ئي تاسو، مونڙي له بد
 اوڪه مني چرته نشوي (ڏخيل حد)
 مونڙي به تاسو ڪوڙي ڪانو، ٿول ختم
 اوعذاب ڪنبي به راگير شي ڏالم
 هغوي اوڙي، چي په خپله، ٿول ئي بد
 وگه شي نصيحت (ڊڊي حسد)؟
 بلڪه تاسو خلق اوڙي ئي ڏحد نه
 اويو ڪس راغي ڊنبار طرف سرحد نه
 بنه په منڊه منڊه، (ڊا ئي) ڪرڻ بيان
 او مني، قوم از ما! پيغمبران
 او مني، ستاسو نه غواڙي نه قيمت
 اوڙي ڊي، په نيغه لار، دهدايت
 اوڙه وگه به ئي نه ڪرم عبادت
 پيدا ڪري ئي زما وجود صورت
 او اڃا واپس ڪيدل ڊي ورته بيا
 پس له ڊي نه بل څنگ انيوم اله
 ڪه رحمن راڪوي ماته څه نقصان
 نه راڪوي فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشي خلاصوگه (په قيامت ڪنبي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُمۡ لَمُرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاةُ الْمُبِينُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوهَُا

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوهَُا

● وَيَهَيِّسُ لَكُمْ فِتْنًا اَعْدَابُ اَلَيْهِمْ

قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ

اِنَّ ذُرِّيَّتُمْ

● يَلۡ اَكْتُمُوهُمۡ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ

وَمَا مِنْ اَقْصَى النَّبِيَّةِ رَمَلٌ

يَسْمَعُ قَانَ

● يَقْوَمُ اَلْبَيْعُ الْمُرْسَلِينَ

اَلْبَيْعُ مَنْ لَا تَسْئَلُكُمْ اَمْرًا

● وَهُمْ مُّهِتَدُونَ

وَمَا لِي لَا اَعْبُدُ

اَلَّذِي فَطَرَنِي

● وَاَلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ءَا اَتَّعِدُ مِنْ ذُرِّيَةِ اَلِهَةِ

اِنَّ يُّرْدِنَ الرَّحْمٰنُ بِضُرِّ

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

● وَلَا يُعْتَدُونَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپن دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونربن دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبین پس، ددغے نبین لسكر
 داسمانبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریورې کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونر، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول ز مونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مرې لہ دہ مونر بیا

إِنِّي إِذْ أُلِّقِي صَبْلِي مُبِينٌ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَأَسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنَ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ عُتَدُونَ

يُنْتَحَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَاؤُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكُنَا

فَبَلَّغَهُمْ مِنَ الْعُرُونِ

أَلَّهُمَّ إِلَهُمَّ لَا يَزِيدُنِي

وَإِنْ كُنَّا لَنَا

بَيْنَهُ لَنَا مَا مَخْفُونٌ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمَبِينَةُ أَحْيَيْنَاهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړى دى باغونه
 دكه جوړو او، انگور دى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 د خوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيداشوي برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 او په خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدې شى، چې كړى نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 او هريودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِنْ لَّيْلٍ وَأَنْتَابٍ

وَتَجَرَّتْهَا مِنَ الْعُيُونِ

يَبَا كَلْبُوا مِنْ كَمِيرَةٍ

وَمَا عَيْلَتُهُ إِلَّا بِئِهِمْ

أَقْلَابًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا

مِنَّا تُنْبِئُتِ الْأَرْضُ

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَإِيَّاهُمْ الْبَيْتُ

كُنْتُمْ مِنْهُ النَّهَارَ

فَإِذَا هُمْ مَظْلُومُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَهُ مَنَارًا

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَلَا الْبَيْتُ سَائِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ

بښۀ لانبو وهونکی دی (په بښکلی شان)
 او شته دوی ټولوله نخه یو نشان
 مونږسواره کړل ددوی ټولو ماشومان
 په کشتي کښې چې وه ډکه (په بښۀ شان)
 او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
 داسې ، دوی کوی ټول هغې کښې سفر
 او که اغښتۀ حکم مونږ (د امر)
 دوی به مونږ کړو (دغه رنگ) تباہ بریاد
 اوریږونکې به ئې نه وی دفریاد
 اونه څوک به دخلاصی لری قدرت
 بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
 اوفائده څه قدرې ده دلې ساعت
 اوچې دوی ته شی وینا (د نصیحت)
 جوړ شه (ټول بښه متقیان) بښه پرهیزگار
 دخپل مخکښې نه او وروستو (دهرکار)
 چې په تاسو رحم اوشی (له رحمان)
 اونه دوی ته دې راغلی څۀ نشان
 نشانونو کښې څۀ دوی ته دخپل رب
 مخ به دوی ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې کله ورته اوشی څۀ وینا
 خرج له هغې کړی درکړې چې الله
 کافران خلق کوی داسې بیان
 هغې خلقو ته چې څوک لری ایمان

يَسْمَعُونَ
 وَاَيَّةَ لَهُمْ
 اَنَّا عَمَلْنَا دُرِّيَّتَهُمْ
 فِي الْفَلَكِ النُّجُومِ
 وَعَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِغْطَاةٍ مَّا يَكْمُؤُونَ
 وَاِنْ نَشَاءُ
 نَغْرِقُهُمْ
 فَلَا يَصْرِفُهُمْ
 وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ
 اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا
 وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا
 مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اَيَّةٍ
 مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ
 اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ
 وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ
 قَالِ الْيٰدِيْنَ كَفَرُوْا
 يَلْدِيْنَ اَمْوَالِ

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانو و بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْطَعِمَ مَنْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَ
 ● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 وَيَقُولُونَ
 ● مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْتَظِرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْتِيهِمْ
 ● وَهُمْ يَخِضُّونَ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كُتُوبِيَّةً
 ● وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ
 وَنُفِعَ فِي الصُّورِ
 فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 ● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا
 مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ
 هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
 ● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
 ● إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 ● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ
 قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ
 شَيْئًا
 ● وَلَا يُجْرَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولے)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسره (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره *اوزما اوکړي عبادت
 نیعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډیر خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه وویا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسره پوره تمام
 ورداخل شئ نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خُلي دگفتار
 او کوی به مونږ سره کلام بیان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

● فَرِحَ شُعْلٍ فِكِهَوْنَ

مُهْرًا أَوْ يَابُغُهُمْ فِي ظِلِّ

● عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

● وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

● سَلَامًا وَلَا مِنْ رَبِّ يَمِينٍ

● وَامْتَأَزُوا الْيَوْمَ أَهْلَ النَّارِ مِنْ

الْكَلِمِ الْعَقْدِ إِلَيْكُمْ

يَمِينٍ اذْهَبْ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

● مُبِينٌ وَإِنْ أَنْهَدْتُمُ

● هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ آخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا كَرِيمًا

● أَقَلَّمْ كُتُبًا تَعْتَلُونَ

هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي

● كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

● إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَنُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَنُكَلِّمُهُمْ

● بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختمی ئی کپو سترگی دَنظر
بیادی لاریسی دوی گُرخسی برابر
نو دوی چرتہ کنسی شی (داساعت) لیدلے
او کٔ چرتہ طلبگار وے مونڙ غوستلے
پہ خپل خائی بہ ئی شکلونہ کپو بدل
نو طاقت بہ ئی شی ختم د منزل
او نٔ وروستو واپس تلې شی (لہ خپل در)
اودچا چھی غوارو مونڙہ ڀیر عمر
پیدائش تہ ئی واپس کپو برابر
ؤے نٔ لری دوی پوہہ خہ (نظر)
او مونڙ شعور ورتہ نٔ دے خہ بنودلی
اونہ دوی سرہ ہغہ بنکاری خہ بنکلی
صرف صرف نصیحت بنکارہ قرآن دے
چھی اگاہ کپی ہر ژوندی لہ (دائی شان دے)
او چھی حق لہ کپی ثابت پہ منکرانو
ؤے نہ ووینی (تولہ دانسانانو)
پہ خپل لا سو مونڙہ دوی لہ کپل پیدا
ڀیر خاروی چھی مالکان دی ددی بیبا
او ددی نہ مونڙ کپل دوی لہ تابعدار
خہ سورلی دی ، دخوراک خنی پکار
اوشتہ دوی لہ پہ کنسی بنی فاندی او شکل
ؤے نٔ اویاسی شکر (درب خپل)
او نیولسی دوی اللہ نہ الہ بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
فَأَسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُصِرُّونَ
وَلَوْ تَشَاءُ
لَسَخَّرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ مَكَائِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ يُعْرِضْهُ
لُنُكْرِهِ فِي الْعُلَىٰ
أَقَلَّ يَحْقِلُونَ
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
وَمَا يَتَّبِعِي لَهُ
إِن مِّنْ أُولَٰئِكَ إِلَّا قِرَآنٌ مِّمَّنْ
لِيُتَذَرْنَ مَن كَانَ حَيًّا
وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
أَلَا عَلَّمْنَا لَهُمْ وَمَا تَلَّمْتُمُ الْبَنَاتِ
أَلَعَلَّ مَا فَهَمُ لَهُمَا مَلَائِكُونَ
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
فَبِئْسَ مَا كَفَرْنَا لَهُمْ وَمِنْهَا يَا كُفْرًا
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبُ وَمِمَّا يَرْثُ
أَقَلَّ يَشْكُرُونَ
وَإِن تَعَدَّ وَاوَمِن ذُنُوبِ اللَّهِ إِيَّاهُ

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی دنصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکردارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړې په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه بڼکاره چې وی په جار
 ولۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په بڼه شان)
 دنطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانوی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 بڼې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (داشان)
 او هغه دهر جوړولو بڼۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (بڼه برابر)
 دشنې ونې نه (پیدائښ کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 ولۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکه سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَحْرُمُ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهِيَ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَدْرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَّمْنَاهُ
 مِنْ نَفْثِهِ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالِ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهَا
 أَوَّلِينَ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اڻواري چي ڪلهه ڪلهه يوڪار
 ورتنه اوڪري چي داوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر ڇيز باندې (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ مِنَ اللَّهِ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةُ تَرْمَحُونَ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**